

GORE SRCA!

VJERSKI LIST

Poštarina plaćena u gotovom

Cijena za pojedini broj 6 hira,

a Jugoslaviji 2.— dinara.

Preplate za svaki mjesec 12

hira, a Jugoslaviji 5.— dinara

Oglas stoji 10 hira za svaki

mm visine u Bzici i stupca.

God. II. — Broj 7. — Izdaje: Književno društvo Sv. Mohora za Istru. — Izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — Rijeka, 1. travnja 1947.

NAŠ USKRS

Uskrs je bez dvojbe najljepši kršćanski blagdan. Isus je svojim uskrsnućem pobijedio ne samo svoje neprijatelje, nego i samu smrt. Svoje djelovanje na zemlji sjajno je zapečatio. Spasenje ljudskog roda slavno je dovršio. U novom se je životu pokazao stotinama svojih pristaša te je dokazao, da je bio kadar izvršiti svoju uzvišenu zadaću; da je istini sve, što je propovijedao i da je on ne samo čovjek nego i Bog! Ljudima je otvorio novi život — život dobrote, ljepote, život blaženstva, život vječni!

Bez Isusova uskrsnuća bili bi ljudi ostali razočarani, u neizvjesnosti glede svoje svrhe i budućnosti, gledali bi pred sobom samo raspadanje i smrt. A poslije Isusova uskrsnuća postigao je život svoju vrijednost, svoj idealizam, svoju sigurnost, trajnost i

ljepotu. Tih tada se je lepljilo živjeti!

Isusovo nas uskrsnuće pociče, da se duhovno obnovimo: da ostavimo laž i prigrlimo istinu; da se odrečemo surovosti, zavisti, mržnje te se uzdignemo k plemenitosti, dobrohotnosti i ljubavi — uopće da iz stanja grijeha predjemo u stanje milosti Božje, koja jedina donosa veselje i sreću.

Ali Uskrs treba da bude znak obnove ne samo za pojedince, nego i za čitave narode. Kao što u njemu nalazi svoj primjer čitava priroda, koja se sada budi iz zimskog sna i umirlosti, tako je potrebno, da i sav naš narod, nakon ratnog trpljenja i umiranja, nađe u Uskrsu poticaj za svoju gospodarsku, socijalnu i duhovnu obnovu.

MESIJA JE USTAO OD MRTVIH

(IZ KNJIGE »MESIJA« OD NA DBISKUPA DRA JEGLIČA)

Prošla je subota. Već je osvanuo prvi dan u tjednu. Osvanuo je treći dan, otkada leži Isus u grobu. Vrijeme je, da ustane, kako je više puta obećao svojim učenicima i najvjestije svojim smrtnim neprijateljima, koji su mu baš zato postavili stražu pred grob.

I doista! Još je rano, tamno i sve mirno; samo rimski vojnici bdiju i straže grob, kako im je naredjeno. Najednom se oko groba silno potrese, »andjeo Gospodnji sidje s neba, odvali kamen i sjedne na nj. Lice mu je kao bljesak i odjeca bijela kao snijeg. Od straha pred njim ustrepeću stražari i postanu kao mrtvi.«

Grob je otvoren. Sam odoštanik s neba odvalio je kamen; u bijelo odjeven i poput bljeska žareći sjedi na kamenu. Vidi se otvoren grob: prazan je. Isusa nema više u njemu. Ispunio je proročanstva, uskrsnuo je od mrtvih, kako je rekao.

Njegova se je nalme duša vratila iz predpakla; došla je u grob te se je čudovito opet združila s mrtvim tijelom. A sada je duša uzveličana, sjajna u samoj Božjoj ljepoti i prebježana u uživanju samoga Boga. Tako uzveličana i prebježana duša upliva na obuhvaćeno tijelo, prožme ga svojim žarom te mu podijeli nove, nebeske vlastitosti, kako i prišli tijelo, koje ima biti primjereno oruđe uzveličane duše. Po toj je duši Isusovo tijelo ne samo oživjelo, nego čak postalo nekako duhovno. Tjelesni mu predmeti više ne smetaju u kretanju. Prostornih daljina skoro ne poznaje. Po vojli

se pokazuje ili postane nevidljivo. Može preuzeti vanjski oblik, kakav hoće. Da, uzveličano tijelo je lagano, brzo, pokretno, besmrtno, sjajno.

Zato je Isus i uskrsnuo iz zatvorena groba. Na grob položen kamen nije mu smetao, kao što ni staklo ne smeta sunčanom traku da kroza nj ne prođe u sobu. Uskrsnuće nije gledao nitko osim Oca na nebesima, andjela Božjih i svetih patrijarha, koji su u velikom broju pratili Isusovu dušu iz predpakla u grob.

Isus je uskrsnuo. Ali ne vraća se odmah k Ocu, nego još čitavih četrdeset dana hoće da ostane na zemlji. Hoće da uvjeri učenike, da je doista uskrsnuo, te hoće da ustanovi namjeravano mesijansko kraljevstvo.

PRVA MISA NA JUŽNOM POLU

O. Vilim Menster, katolički kapelan kod Byrdove ekspedicije na Južni pol, je prvi u povijesti čitao sv. misu u nekom kuturu uzred ledenjaka Južnoga pola. Na području Južnoga pola ne živi nikakvo biće, pa ni čovjek, jer ondje nema nikakve hrane. Podneblje je veoma često. Računaju, da je površina zemlje oko Južnoga pola velika oko 6 milijuna četv. km (veća od polovice Evrope).

NAŠIM POVJERENICIMA I PRETPLATNICIMA

U prošlom smo broju javili, da će ovaj naš uskrsni broj izći na 8 stranica. Međutim to obećanje iz tehničkih razloga nismo mogli ispuniti. Stoga molimo naše čitatelje, da to uzmu u obzir. Kad bude moguće, nadoknadit ćemo svoje obećanje.

Svim povjerenicima, pretplatnicima i čitaocima »Gore Srca« želi srećna Uskrs naša

UREDNIŠTVO I UPRAVA

Na grobovima naših preporoditelja

Odlučio sam, da posjetim grobove naših preporoditelja, naših velikih biskupa i svećenika, kojima imamo zahvaliti, da je Istra ostala naša, naša hrastina. Počivaju na tršćanskom groblju sv. Anje.

Jednostavno, priprepi su ti grobovi, naših velikih rodoljublja Dobiša, naša bi dušnost bila, da tome kutiji (na IX. polju groblju) posvetimo veću pažnju te im tako izkažemo svoju zahvalnost. Ta u tom kutiji čekaju posljednji sud oni, koji su časno ispunili jednu od najvažnijih i najljepših stranica povijesti naše hrvatske Istre.

Da vidimo, koji su ti naši veliki pohojnici! Prvi je biskup Dobriša. Na njegovoj grobnjoj ploči nalaze se natpis i dva biskupa grba, jer je bio najprije biskup u Poreču, a zatim u Trstu. Natpis je latinskog jezika, a hrvatski znači: Juraj Dobriša — najprije biskup poročkopoljski — zatim i škanski i koparski — rođen u Tinjanu u Istri 17. V. 1812. — umro u Gosposdinu 13. I. 1882. — Molite za nj!

Uz Dobrišu leži na desnoj strani biskup Andrija Sterk. Njegov grob ima oblik sarkofaga kao i Dobrišin. Na gornjoj ploči sarkofaga nalaze se dva biskupska grba, jer je bio biskupom u Krku i u Trstu, te izklesani križ, a na prednjoj strani prema gledaocu nalazi se natpis, koji bi, preveden na hrvatski, glasn: »Tu leže smrtni ostaci Andrije Marije Sterka — rođenog u Voloskom 28. studenog 1827. biskupa krčkog zatim biskupa biskupije tršćansko-koparske — umro je u Gosposdinu 17. rujna 1901.«

Na lijevoj strani biskupa Dobriše leži njegov vjerni suradnik kanonik Petar Plego. Na njegovom je grobu latinski natpis, koji znači: Mons. Plego Petar — kućni Prelat Njegove Svetosti — kanonik-školsnik — rođen u Štrpedu (Istra) dne 28. svibnja 1848. — dušu je vratio Bogu u Beču dne 5. travnja 1910. — tu je pokopan 11. travnja 1910. — Mišl Isuse Gospodine! — Daj mu vječni mir (Oprost 300 dana — Pijo P. X.).

Na desnoj strani biskupa Sterka počiva župnik Matija Dubrovič. Natpis na njegovom grobu glasi: Ovdje počiva u Gosposdu — Matija Dubrovič župnik — rođen u Kastvu dne 28. siječnja 1869. — umro u Trstu dne 14. veljače 1882. — zahvalni netjaci.

A na desnoj strani Dubroviča leži poznati rodoljub svećenik Matija Ujčić. Njegov natpis glasi ovako: »Matija Ujčić — uzor svećenika — domoročetu i hrvateci — i a e kr. građarskih školah — u Trstu — rođen dne 26. februara 1824. u Istri — preminuo dne 14. aprila 1881. u Trstu — ovaj prosti spomen-kamen postavio — njegovi — rastuženi prijatelji.«

Nešto iznad biskupa Dobriše počiva Mgr. Anton Karabaić. Natpis mu je: Monsignor Anton Karabaić — 29. IX. 1832. u Puntu — + 22. I. 1906. u Trstu — spomen mu — i vječni pokoj.

U blizini Petra Plego sto nam grob župnika Josipa Bratulića. Natpis mu je: Ovdje počiva Josip Bratulić — rođen u Sv. Petru 16. febr. 1818. — župnikovao je u Čepiću i u Vrhu — umirovao je preminuo: u Trstu 16. aprila 1884. — Bio je pastir dobar i blag — Sliedio stope meštra je svog — Čutio je u ubog i nag — Rajen ga za to obdari Bog.

Kto nas na skromnom grobu, sa malim kamenim krišom, Vrbotičana Petra Volarića. Natpis mu glasi: Petar Volarić, — župni upravitelj u Kaštelu — između trojice braće svećenika najstariji — rođen u Vrbotici na Krku 27. V. 1837. — umro u Trstu 18. VII. 1907.

Bližu leži Kastavac kanonik Ivan Dukić. Natpis mu je: Tu leži uskrsnuće — Preč. Ivana Dukić — kanonik-školsnik tršćanskog stolnog kaplana — rođen u Kastvu 13. 12. god. 1809. — koji je urešen revnim i pobožnim životom umro 5. 4. god. 1890. — Umro je u miru Kristovu!

Na tršćanskom groblju počiva i Lindarac župnik Franjo Stefanutti. Evo njegovog natpisa: U miru teka uskrsnuće Veleč. Gospodin Franjo Stefanutti — rođen u Lindaru dne 16. siječnja 1866. — umro u Trstu 20. rujna 1939. — umirovljeni župnik Pasa (Istra).

Na jednoj spomen-ploči, na kojoj su napisana imena raznih svećenika, koji su isto tako tu pokopani, našao sam također ime poznatog našeg rodoljuba — svećenika Matije Bašljanca, koji je umro prema podacima na toj spomen-ploči dne 24. novembra 1885. u 57. godini života. Njegov grob nije sam mogao naći.

Uz dva biskupa (Dobriša i Sterk) te dva kanonika (Plego i Dukić) svi su ostali (Dubrovič, Ujčić, Karabaić, Bratulić, Volarić, Stefanutti i Bašljanac) obični svećenici, koji su u onim danima teško borbe našega naroda u Istri za opstanak sve žrtvovali da nam spase život.

Rastao sam se s tim našim preporoditeljem s iskrenom molitvom, da im Svevišnji dade vječni mir i pokoj, a mojoj dragoj Istri život naroda, čiji je Gospodin Bog njegov. S. B.

Kršćanska svijest u logoru Dachau

Imenovanje Mgr. J. Berana, bivšeg antonika u Dachau-a, praktički nadbištopom primljeno je jedinstveno velikom kompjutarnu i u francuskim antonik-krugovima, koji kritički rodoljubni stav novoga nadbiškupa za vrijeme okupacije i njegovo aktivno sudjelovanje u pokretu »pora. List »La Croix« (La Kroat) posvetio je odlični članak Mgr. Beranu. Najprije se sjeća, da je Mgr. Beran bio profesorom pastoralne teologije i rektorom praškog bogoslov. sjemeništa. Zatim iznosi potvrde francuskih svećenika, koji su zajedno s drom Beranom bili zatočeni u Dachau, te visoko cijene njegovo iskustveno djelovanje za olakšanje sudbine svih zatočenika. Prof. Mgr. Josip Beran bio je jedan od »Ostata hrvatelja« logora. Iduo je nad tim, da svaki antonik dobije svoj komadić hrane. Kad su u Dachau došli brojni mladi francuski ajenističari i svećenici, bili su smješteni zajedno sa Čehoslovacima, izjavljuje župnik iz Sarabla, abbé Goldechmitt. Tada je Mgr. Beran organizirao uzajamnu pomoć, koja se je sastojala u dijeljenju paketa. Zahvaljujući toj organizaciji mogli su se i oni, koji nijesu dobivali nikakve pošiljke, obraditi i nadati se povratku u drugu Francusku. Zato su im Francuzi odmah su im primili pošiljke od Crvenoga križa, a Čehoslovaci su već osjeffali sreću, mogli uzvratiti njihov plemeniti odlog. Svi antonici iz Dachau-a, uključujući abbé Goldechmitt, se spremaju moliti se za Mgr. Berana, koji se je u dachaukom paklu spremio za svoje velike poslanje.

IGRA S VATROM

Dosađa smo u nizu članaka pokazali, kako neka se naši mladići i djevojke žene i udavaju, da nam stvore kraćanske obitelji, a sada bismo rado napisali nekoliko riječi o štetnosti i pogibima ljubavnik nerealne mladosti.

Zaljublivanje je međusobna sklonost i privlačnost između muškarca i žene. Zaljubljenost je jedna od ljudskih strasti, koje imaju svoj visok i važan zakon u ljudskom životu. Ali zaljubljenost je ipak strast, koja je dobra samo onda, kada služi, a ne kada gospodari, a kamo li kada bijesni. Zaljublivanje mora služiti samo svetom ženidbi. Ono treba da vodi k njoj i u njoj da nalazi svoje razumno ostvarenje i čudoredno opravdanje. Zaljublivanje ima dakele svrhu za one, koji ozbiljno stoje pred ženidbom, da ih za nju spremi i duhovno ujedini te im omogući kasniji zajednički život u ljubavi i međusobnoj požrtvornosti. Inače nije na mjestu!

Zaljublivanje dakle nije za one, koji su još daleko od svih ozbiljnih izgleda na ženidbu, to jest za godine prve mladosti. Kažemo: nije na mjestu, a ne kažemo, da je odman grijeh, a još manje težak grijeh. Ali tada nije na mjestu, jer čovjek bez pametna razloga otiima mir duše i slobodu srca te ga izvr-gava teškim čudorednim pogibima i zamračuje mu oči za više obje i dužnosti života.

Takvo se zaljublivanje ne zove više ljubav, koja je na avome mjestu i u svoje doba potrebna i sveta, nego ljubakanje, to jest besmisleno, bescilno i lakoumno igranje s ljubavlju. Ono donasla veliku štetu i duši i tijelu. Zaljublivanje je kao i svaka druga strast vatra, što naglo plane i sve oko sebe zahvata i guta. Ona svu pomnju i snagu duše iscrpljuje samo za se. I tako dočista ostane i bez volje i bez snage za druge, mnogo teže, ali i mnogo ozbiljnije i važnije dužnosti. Zaljublivanje kanjari misle da radi ili nešto. Uhludo izražaju duševne snage, bez koristi za okoliš ili društvo, a na štetu samog mladici i djevojke. Sve se zapušta i učenje, i rad, i staleške dužnosti, i vjerski život, i briga za krepost; — a vrijeme se troši u gluposti i sanjarju, u mnozke sastanke, u vijetna pisma, u ču-be i badi i patnje. Mladost se svje-žina umanjuje, zdravlje se kvari, mlade silu venu. A strasti rastu kao noć i povlače za sobom dušu u svakako želje, u peribelnja maštanja, u nebitnost i blud. Društva u žaru strasti postane stija-pa, zaboravljaju na sve i predaje se bezvoljno anonimima. Zaljubljenost je greš-na prigoda. Ona vodi u grijeh već ne svojoj naravi. Na svaku je ludost šovjek spreman u tom stanju: na najveće skandale, na samoubistvo, na prenasilja-na djela, koja za mogu gurnuti u ne-

reću, i tjelesnu i duševnu, za čitav život. Zaljublivanje nerealne mladosti samo škodi i vjari i čudoredju, i pravilnom odgoju, i duhovnom nmiru, i uspjesima u radu i t. d. Zato su svi ozbiljni roditelji i odgojitelji bili odvratili protiv ljubakanja. Da bi i naši roditelji u tom po-gledu više pripazili na svoju djecu, a da bi se i naše mal-dobne djevojčice i mladici bolje šivali lakoumnog ljubakanja, nabrojiti ćemo ovjše podrobnije pogibli i posljedice tog igranja s vatrom.

Prve svage koliko se dragocjenog vremena i snage, što bi trebalo upotrebiti za naobrazbu i vršenje dužnosti, izgubi u ludim zabavama, sastancima, šetnjama, u planjanju ljubavnih pisama i u smjelnom ženidbu. Mnogi su mladi ljudi priznali, da su govorili samo gluposti. Sklonostima manjka ozbiljna namjera i dopušten cilj.

Ljubavnim djetinjarijama mnogo se i snažno sprečava pravilan odgoj. Mladici i djevojka ne pitaju, što zahtijevaju pravo i dužnost, nego idu sa slijepim naguzem usprko boljemu znanju i savjetu. Njima su nerodjavne samo želje niže prirode. Oni su se upeli u njihove mreže i misle samo na to, da ispu ne želje. Za tu svrhu traže svaku prigodu: sastanke, šetnje, ilet, sajmove, plesove, kina, kupališta itd. Sve to mora služiti njihovom sastajanju i ljubakanju. I jao si ga onomu, koji im tu stane na put! Smatraju ga svojim najvećim neprijateljom. Zato postanu neposlušni roditeljima, razdražljivi, prkosni, zanemaruju svoje dužnosti i spremni su pčiniti svaku ludost i pu-stolovinu, koja ih može stajati i života.

Djevojka, koja se ponizi do igranje lope ljubakanja odriče se svoga dostojanstva. Vladanje joj biva lakoumno, sramnežljivosti nestaje, njen pogled i izraz lica je slabodan, ačaj nevostasi izgubio se. Još opasnije su štete, što se pojavljuju u njezinju umtarejstvi. Ova se ljubakanja događaju ponajviše u dobi od 14. do 18. godine. A upravo u to doba zbiva se rastenje i dorijevanje tijela i duše, što zaokuplja sve njezino biće i prouzrokuje neke teškoće. Zato je prema izjavama ljekičnika veoma važno, da se taj razvitiak vrši nerastano i mirno. Pošto je djevojka radi svoga mnogo jačeg čuvstvenog života puno lakše podražljiva od mladici, tako da narudne i silnije i dublje zahvati i uzbu-ni svu njezinu nutrinju. Ljubakanje sa svojim ljubavnim hirima i uzbuđenjima silno poremećuje miran razvoj na volju štetu duši i tijela.

Već je šalomije, da je cijelo biće zaljubljenih spolno razdraženo i okučeno. Snažna sklonost znače snažno zahvatiti cijela nutrinja čovjeka i razvratiti je. Prema tome je nerazumno postojati i ludost, da se mladož drzdrava neprestano u takvim mislima. I tako se spolni nagon, dok je još u razvitiaku,

neprestano draži i umanjuje pojavava, pa tako dolazi to teškili i šestokih napas-tu. Ako još k tome propuštaju molitve, slušanje riječi Božje, svete misle i priznanje svojih sakramenata, nije čudno, što u vrijeme slabosti popuste napasti-ma te se nepromišljeno bace u grijeh i opačinu. Time si povkare najljepše godine života i često unište pravu sreću zauvijek. Stupiti su na put grehova i pokvarenosti, koji vodi u nesreću i propast.

Mladici i djevojka, za koje se znade, da lakoumno ljubakaju, silno škode svojoj časti. Kod toga gubi najviše djevojka, i to kod samih mladici, jer oni naj-bolje znadu, što se obično sakriva iza ljubakanja. A kad jednom djevojka iz-gubi dobar glas, izgubila je više nego zlatan pas.

Bogatstvo je djevojke u čistom, po-božnom, tankočutnom, dobrotvornom, anilomnom, nesobičnom i pođrtvornom srcu. Po naravi je ona odikavna van-redno istančanim, finim oštrim pogledom za sve, što se pristoi, što je pravno i plemenito. Upravo je dirljivo, kako se njena vlastitost često okružuje u nje-nom obrazu i u njenom oku. Zrcali se dobrotu i blagost. Odrazuje se čednost, osvaja priznanost i pođrtvovnost, tako da čovjeku dolaze na pamet riječi pjes-mikove.

*»Ti si djevo, kao ruža,
tako mi'a, krasna, čista.
Pogledom te i već sjeta,
u srcu se moje šulja
I bude mi, ko da bi ruku
na glavu ti staviti trebo,
moleć da te Bog uzdrži
tako čistu, krasnu, milu.«*

Bog je djevičanstvo uresio neoplat-vom dražesti. To je onaj fini dalaak nevinosti, koji se oko nje rasprostirajuje, njena samosvijesna suđržljivost, koja spaja njevu vrstu nepristupačnosti s iskrenjom srdačnošću i očiunje se u do-stojnoj pristojnosti i plemenitoj čednos-ti. Njezin pogled podiže čovjeka, uljeva mu strahopoćitanje pred ženskim dostojanstvom (Schilgen).

Sva ta bogatstvo duše stavlja djevoj-ku ljubakanjem u pogibao. Ako je kod toga došlo do težih prekršaja, izgubila je također netaknutost, neoskrvjenost tijela zauvijek. Kao što su nekoć Adam i Eva stajali pred zatvorenim vratima raja i bolnim se pogledom osvratili za izgubljenom srećom, tako sada stoji i ova sirota pred rajem nevostasi i srca, iz kojeg ju je prognoja razvratena. Sve što kod nje vrata zauvijek zatvorena. Posve čiste, nedužne radosti, što ih je prije čušala, ne vraćaju se više. I njoj su se otvorile oči, kad je ugledala ne-sreću, u koju ju je grijeh stvaralo. Može sada uzdišati, jadikovati, može optet i čista postati, ali raji nedužnost, nego joj nitko više vratiti. Kolika je to šteta, i koliko ih ima, koje su već u ranoj mladosti tako nesretne!

Nije li zato nepostojna lakoumnost

i neodgovorna nesavrjenost, ako u dje-vojku, kojoj je pravi poziv da jednod bude majkom — ludo propisije bogat-stvo svoga srca i tropsi prve njezne osjećaje sklonosti u odnosu s jedinim ili drugim mladicom, tako da joj kasni-je na druga preostanu još samo bijedni ostaci.

Zato neka mlada djevojku, ne raspa-va zalije svoje ljubavi u lakoumnom ljubakanju, da je uzmgone u svoje vri-jeme cijelu podati onome, koji je od Boga odredjen, da sa svojim dijelom smrti u svojoj ženidbi. Velika je to taj-na i mudrost za djevojku. To je jedno prave rješavanja ljubavi, ženidbene lju-bavi, posvećene nullože sakramenta. Sv Franjo Saleški lijepo opominje mladu djevojku: »Ako se vi djevojke kanito udati, čuvajte prvu ljubav za prvoga muža. Držim da teško vira ona, koja nješto čista i iskrena srca nudi srce posve iskavano, izabranje i izmabeno ljubavljue. Štetna djevojka, koja to razumije se pre prema tome ravja!

S druge strane treba opomenuti mladi-će, da žine veliku štetu djevičanstva zavedavši ih na ljubakanje. S djevičak-im srcem i srećom njezina života ne smije se igrati. Jedan pjesnik lijepo veli: »Sinko, ne smije se šalom zvati, što je kadro srce zapaliti! Često ma tu kobne i nepopravljive posljedice. U narodnim pjesmama kaže da je grehota djevojku ljubiti, pa je onda — kad joj je mladice uzmirio srce i pobudio bude — ostaviti,

*»Jer su teške djevojke kletve:
Kad prokune, do ubi sa ču'e,
kad uzd' hne, tiet i travu šalom,
kad zaplaše, sna se zemlja
tresce.«*

Zato pravom pjesni naš narod:

*»Dolje da je crku razroniti,
neg' djevojku m'adu prevratiti,
Crkva bi se druga sagrudila,
puno ljepša neg' je prvo bi a,
a djevo, ka n b' se povratila
nikad više, kako f' pro bi a.«*

Ali mladici ne škodo ljubakanjem sa-mo djevičanstvo, nego i sebi samima. I oni osjećaju pustob u duši te gube volju za rad i za sve, što je lijepo, plemenito i uzvišeno. Osim toga će oni kasnije, kada dođe vrijeme za ženidbu, zauzale tražiti čista, poštene i pobožno zaljubljenosti među djevičankama, koje su ljubavale sa svakim prolaznikom i kroz cijelu mladost rasipale svoje ljubav, taj prekrasni dar Božji, na sve strane. Takve su djevojke silne unevulom, zgrižvanom i pogazanom crvijcu, za koji nik-ko više ne mari.

To je živa istina o ljubakanju, koje nanosi našoj mladici toliko štete. Blago mladici i djevičankama, koji to razumiju te se čuvaju ljubakanja. Ukoliko su pak oni u toj stvari lakoumni i ne-iskrni, dužnost je roditelja, da na njih pripaze, ako im je stalo do sreće nje-hove djece.

Prema Schilgenu i drugim priredio L. J.

DOPISI

S OTOKA KRKA

Na otoku Krku posvećuju ljudi koriz-mom vrijeme duhovnom životu: rado polaze crkvu, slušaju propovijedi, moia sv. krunicu, u večer kod ognjista čitaju pobožne knjige i »Gore srca, koji do-noi vijesti iz raznih strana domovine i svijeta.

Posebno korizmom raspoloženo pro-fudila je u nama poslanica preuzv. na-žeg Biskupa, koja nosi naslov »Vjerujem u Boga«. U njoj nam vrlo lijepim primjermima iz prirode te spominjuć čudesa u Lurdu i drugdje doazuje postojanje Boga. Na koncu nas opominje, da bude naša vjera u Boga čvrsta te da izbjegavamo u životu sve ono, što se s vjermom ne bi slagalo.

Ozbiljno korizmom raspoloženo pre-kinu nam je začas 9. ožujka. Bio je to Papin dan. Zrona su toga dana sve-ćano zavzimali, pjesme u crkvi veselije odviknule, a ljudi u većem broju pri-stupili k sv. Pričesti. Narod je ponosan, da pripada kraljevstvu Božjem na zemlji, kojem je sv. Otac vjldivji poglavar. Zato je svako i privratno molli, da ga Bog poživi i šuva.

I ove je godine proslavljen kod nas dan 19. ožujka, blagdan sv. Josipa, ko-jemu mnogi izručuju svoje briga i ne-volje. I on se ne oglasuje. Možda je baš njegovim zagovorom ovaj otok sa cijele vrijeme rata bio poštedjen od mnogoga zla. Taj nam je dan mio i

drag i zbog toga, što tada naš dragi duhovni Natpastir, krčki biskup, siavi svoj imendan.

IZ OPTIPLJA

Trodnevica
Dne 13., 14. i 15. ožujka imali smo u našoj župi trodnevnicu za probracne-nje grebnika, za bratstvo i sloga u našem narodu. U nedjelju dan 13. ožujka pristupilo je k sv. sakramentima mnogo vjernika. Imali smo 3 svete mise. Vjernici su učestvovali kod službe Bož-je u velikom broju. Poslije podne ode-žali smo pokorničku procesiju pjevajući litanije Svih svetih.

Prigodom to trodnevnicu skantijali smo milodaru za naše bratstvo sjena-nište u Pazinu. Vjernici su dopuštali više od 4 tisuće lira u novcu, a ostia toga je svaka obitelj prema svojim mo-gućnostima dala i nekoliko uljiva.

IZ ŠIBENIKA

Fizirsko pismo
Preuzv. gosp. biskup dr. Mileta iso-dao je također za ovu korizmu pastir-sko pismo za svoje vjernika. U njema govori svojim vjernicima o ustrajnosti u vjari, koja je dužnost svakog čovjeka i čitavog naroda i svima potrebna. Ka-ko se izražuje i sam filozof Haruack, »vjera ne znači samo život u Bogu i s Bogom, već ona otkriva snaženje i odgovornost života. Tko je izgubio vjeru, osjeća, da bez nje traži značenje

sam pogled na njega, ali sam svoj pogled brzo spustila k zemlji ko pred svjet-lim suncom. Činilo mi se, da mu se čelo blista i da je slatni vijenac aureolo okružju njegovu glavu, a kosa mu je na ramena padala, upravo po nazaren-skom običaju. Nije mi moguće opisati, što sam čula, pri pogledu toga čovjeka. Vuklo me je nešto k njemu neiz-rezivom smagom, jer je na njegovom prelijepom obrazu počivala neka neiz-reciva krotkost, ali sam se skamenila od svete groze pred čudotvornom svjet-lošću njegovih nebeskih očju. Išla sam za njim i nijesam znala kako idem. Pređa mnom za se otvorila vrata i vi-djela sam Senidu na mrtvačkoj poste-lij i okolo nju na tisuće svjedica i bez-broj posuda s mirisavim kandilima. Još je uvijek bila bijela, ali je njeno čelo bilo mrtvačko bijleđe, a neka nevidljiva ruka utisnula je neku blijedoću njenim blijedim usnama i upalim licima.

Saloma je bila uz nju, njema, tvrda, i činilo mi se, da ne mie nije ni opazila. Neznajna je stao ispred postelje, a ja-ir, otac mrtve djevojke, pao je na ko-ljena govoreći: »Gospodine, moje kćeri, nena više, ali ako hoćeš, ona će oži-viti! I Gospodin je primio Senidu za ruku i upro u nju svoje moćne oči, govoreći: »Ustani, kćeri mojemu i Ful-vio! Senida je ustala, zatvorene oči su ožvile, rameno je obilo njena usta, prkila je ruke i uzdahnula: »Majko, majko! Majka i kći su se zagrlile, a

Ja, otac djevojčice, stajao je uvijek na koljenima i ljubio skute plašta on-ome, kojega je zval: »Uiteljju i sava-pio: »Što moram činiti, da ti udovoljim i da zadobijem vječni život?«

Odgovorilo mu je Uiteljju:
»Spoznaš i izvršiš savjetodji svete vjere: Ljubiti Boga i svojega bližnjega.«

Isgovorišči te riječi nestao je kao svjetlo sjene. Ne znajući kleknuo sam i vratilo se kući kao u smu. Kod večer sam Ponciju pripovjodila sve, što sam vidjela. On je kimao glavom i re-kao mi:

»Vidjela si Isusa Nazarenca, onoga, kojega misle farizeji, saducoci i Ziovići, veliki svćenici. Njihova mržnja prema njemu svaki dan raste i njihova osveta prijeti mu čak smrću. I kod svoga toga Nazarenca govori kao mudrac i čini čudesa kao sam Bog.«

»Ali zašto ga mrze?«
»Zato, jer je otkrio njihove grijeha i njihovu neiskrenost.«

»Pa ti ćeš se zauzeti za njega, zar ne?«
»Ua u ruci malom svu vlast!«

»Moja će vlast nestati kao sablast pred njihovom divljom mržnjom — ali žao bi mi bilo, ako bi protekla novina kvi ovoga pravdnika.«
Kada je to rekao, otišao je još više zamišljen nego obično i ja sam ostala sama. Bila sam zamišljena i sva sam se tresla.

(Srištit će se.)

Iz katoličkog života

ZAREĐENJE ISTARSkih HRVATSKIH MLADOMISNIKA
Dne 22. ožujka t. g. bilo je u *Trstu* zaređeno pet hrvatskih mladomisnika iz kršćanske biskupije. Tako su postali svećenicima:

1. Ivan Burkić iz Gradčice,
 2. Anđelko Gradubić iz sv. Ivana,
 3. Ivan Jelovac iz Krinje,
 4. Antun Merlić iz Crnice,
 5. Vjekoslav Rume iz Starog Fasina.
- Nesto prije bilo je zaređeno šest hrvatskih mladomisnika: Antun Prodan iz Kraljice za prečko-puljsku biskupiju, Šte mladin i poljetim mladomisnicima, novim radnicima u vinogradu Gosposdenja, radnice se čitara letca. Čestitkama pridružuje se također Uredništvo lista «Gore srca».

HRVAT — REKTOR FRANJEVAČKOG SVEUČILIŠTA
O. Karlo Balf, poznati vjenjak franjevačkih delmatinske Franjevačke provincije Presv. Otkupitelja, postao je rektorom znamenitog franjevačkog sveučilišta u Rimu, koje se zove «Antoniana». Čestitamo!

DR. FR. JERONIM MILETA, biskup u Šibeniku slavi ove godine na mlihi Ustrka dne 13. travnja svoj biskupski jubilej — 25-godišnjicu svoga biskupovanja. Uredištitelj i Uprava lista «Gore srca», kojima je preuzv. biskup postao svoj blagoslov, toplo čestitaju na ovom jubileju.

SV. MISA ZA UMJETNIKE
Kao svake godine tako je i ove godine na Pepelnicu održana u Parizu posebna služba Božja za umjetnike frauc običnog naroda. Lijepi broj francuskih umjetnika prisustvovali je toj sv. misi.

životu i da pojedinci i povjekovano lutaju bez cilja i koronja k propasti. Na koncu pozivlje preuzv. g. biskup sve, neka budu jaki u vjeri, te spominje da će mu, ako bude tak, prigodom biskupskog jubileja biti to najveća radoš.

IZ BUZEVA

Dolazak novog župnika. — Oskvrnava
Dobili smo novog župnika. K nama je došao preč. g. Božo Šibani, dekan i dosadašnji župnik u Boku. U subotu dne 22. veljače popodne dočeka li smo ga po starom običaju kod velikih vrata i odene u procesiji otprati li u crkvu. U crkvi nas je g. župnik pozdravio kratkom govornom. Dne 4. ožujka izvršeno je ustoličenje novoga župnika, a u nedjelju za tih bila je pobožnaja vanaška svečanost. U 11 sati otprati li smo g. župnika u procesiji iz župnog stana u crkvu. Pred oltarom pred nas je djakon veleč. Micaeka crkvene klučeve, kojima je g. župnik otvorio crkvene vrata, i zatim je procesija ušla u crkvu. Pred velikim oltarom zapjevali smo «Dodi, Duše prevesti». Nakon što je veleč. Maruša predstavio novog g. župnika vjernicima, završila je svečana sv. misa. Preč. g. župnik asistirali su veleč. Stanko Maruša i veleč. Ratko Udovičić. Pod sv. misom održao je g. župnik svoju prvu propovijed, u kojoj je istaknuo svoje dužnosti te pozvao župljane, da ga podupru u njegovoj teškoj i odgovornoj službi. Polio je sv. mise otpjevan je «Tebe Bože hvalimo».

Svečanost je uspjeh lošeg vremena prisustvovali lijebi broj vjernika. Novog duhovnog pastira od sva nezadržano i želimo, da ga drugi Bog dugi niz godina uzdiži čila i zdrava na sve veću svoju slavu i na korist naših duša. Kod nas su nekima križevi topli i smetali, da ih je skino u drijtu kapica na raskršćima. Narod je u velikom broju išao u procesiji do onih kapelica, do koje je preč. g. župnik «šimale križeve bosonoge donio i opet uspostao na prikladne mjesta. Ali već drugi dan bili su križevi ne samo opet skintu nego je osie tora bilo jedno raspoloženje u Banatu. Narodna je vlast uočela g. župnika, da će tražiti križeva. Narod u Buretu i daleko naokolo većom je ogorčen te omdanje taj račni žin.

PRIZNANJE SV. OCU

Švedski kralj Gustav je u snak priznanja za karitativni rad u korist ževjetstva, koje trpi, poslao Sv. Ocu izvanredno odlikovanje — kelajnu «Prus Carl». To je odlikovanje osmovo san kralj Gustav, te ga podjeljuje jednaput na godinu osobi, koja se je na poseban način odlikovala radom za blagostanje ževjetstava.

VJERSKE KNJIGE U NJEMAČKOJ
Pe statistikama prošlosti, da je od 828 knjiga, izdanih prošle godine u Njemačkoj pod američkom okupacijom, 271 knjiga vjerskog sadržaja. Na drugom su mjestu beletrištika, a na sadnjem znanstvene knjige.

ŠTO BI UČINIO KRIST?

U Americi postoji društvo, kojemu je ime: «Što bi učinio Krist?» Za svoje svakoga čina pitaju: «Što bi učinio Krist? Prije nego što član toga društva potpiše neki ugovor, prije nego plasnje kod labara, prije nego se učani u koje drugo društvo, upće prije nego učini biti koji odlučan korak u životu, mora se pitati: «Što bi učinio Krist?» Takvo je pitanje i nama potrebno prije važnih odluka.

NOVI BISKUP U LODZU

Biskup u Lodzu Vladimir Bronislaw Jasinski odrekao se je biskupske stolice radi zdravlja. Sv. Otač je prihvatilo njegovo odreknuće i imenovao novim biskupom Mihovila Klepacza, dekana teološkog fakulteta u Vilna.

PREDAVANJA U KRŠĆANSKOJ ARHEOLOGIJ

održat će se u nekim evropskim prjestolnicama. Prof. Henrik Josi, inspektor Papinske Komisije za kršćansku arheologiju i ravnatelj kršćanskog literarnog muzeja održat će u Parizu nekoliko predavanja. Taj znameniti arheolog peči će zatim u Belgiju, Holandiju, Englesku, Švedsku i Dansku. Prof. Josi,

poznat radi mnogih otkrića na području kršćanske arheologije, objasniti će na spomenutom predavanjima posljednje rezultate radova Papinske Komisije za kršćansku arheologiju. Ovaj je učenjak također učestvovao kod najvažnijih iskapanja u Vatikanским spijama.

POMOĆNOG BISKUPA LJUBLJANSKOG

Mons. Antun Vovku podjelje je papa naslov biskupa Kardijca, a Mons. dru Maksimilijan Dričniku, pomoćnog biskupa mariborskem, naslov biskupa Ahrta.

NADBISKUP U OLOMUCU

preuzv. dr. Leopold Brčan umro je dne 2. ožujka u starosti od 81 godine. Pohan je bio u kripi nego šopne crkve sv. Cirila i Metoda, koje je pred 16 godina dno sagradio na svoje troškove. Pohan je u monastiru bio poznat kao predjednik Međumrodnih kongrega za crkvene jedinство na Velehradu.

RADNIK — SVETAC

Kongregacija svetih obreda započela je izdati svete življenje irkoza radnika Matije Talbota. Njegov usoran i svet život opisan je u svim evropskim jezicima.

PRVI DOMACI MLADOMISNIKI bio je posvećen u crnačkoj republici Liberi u zapadnoj Africi, gdje katoličke misije vode irski misijonarji. Njegovoj mladosti misli prisustvovali je u mnoge druge odlične osobe i veliki broj naroda također zastupnik libere republike.

«PAX CRISTI» (MIK KRISTOV)

Tako se zove pokret, koji je nastao u Francuskoj posije rata. Svaha je tog pokreta, da molitvama i črtama pomogne k zblizženju i miru. Pokret izdaje također časopis istog imena. Za svoja zaštitnika labravo je sv. Ivana Vianneya.

POLJSKI KATOLIČKI PISAC OSMANČIĆ

dobio je od poljske vlade nagradu od 100.000.— zlotija za svoja djela, koja je nasvetio Sleskoj. Za vrijeme rata aktivno je sudjelovao u oslobodilačkoj borbi. Njegova knjiga «Oslobođenje» bila je zaplijenjena.

unutrašnjosti obavlja što pravilnije i bez suvinih posrednika, osmovo je u Zagrebu državno poduzeće za trgovinu i promet ribom. Na taj će način sva veća mjesta u unutrašnjosti semije biti redovite i u dovoljnim količinama opskrbljivana morskom ribom.

Kostarevi Cres i Lošinj spojili su na svojellog njihovih predstavništva u jedan zajednički kotar, koji se oduzda zove kotar Lošinj-Cres.

Velika količina sadstva pronašli su kod Utrinja u Crnoj Gori.

4.875 hektara semijista bit će u NR Hrvatskoj pokomljeni u toku ove godine. Za potrebe ovogotičnog pokomljenjavanja osigurano je 16 milijuna 682 tisuće sadnica i oko 200.000 kg sjemena.

Prva hotelska škola u Jugoslaviji otvorena je u Opatiji mjeseca studenog prošle godine. Koncem veljače savršilo je prvo pogotudne na toj školi, u kojoj ima djaka iz svih krajeva Hrvatske, a najviše iz Istre.

810 milijarda lira iznosio je manjak u talijanskom državnom proračunu koncem mjeseca veljače ove godine. U Londonu ukrali su pred nekam noćnom kavomom četirni automobili, u kojemu je bilo 10 milijuna cigareta, vrijednih 50 tisuća funti terlinga.

Velike poplave nastale su u nekim krajevima Portugala uslijed neprestanih kiša, koje omdje traju bez prekida od mjeseca siječnja dalje. Rijeka Tajo i Duero sjele su se preko svoje korita. Nabujala voda povremala je uništila u prirodu u glavnom gradu Lisabonu porušilo se je uslijed jakih kiša mnogog kuća, koje su već duže vremena čekale na popravak.

DOPISNICA UREDNIŠTVA

Cijenjeni dopisnici neka ne zamjere, ako im poslana suradnja nije mogla unići zbog pomanjkanja prostora ili je ne spada u vjerski list. Jedna je sastavak (od Jadranske) premalo jasna Od pjesuna jedna je bez sadržaja, a drugoj ne tako stihovi dovoljno jalka. Neka zato nitko ne izgubi volje za rad. Svim suradnicima žel: Uredništvo srećan Uskrs.

IZ UPRAVE

Ovaj broj postao je svima, koji su ga naručili posebice kao ukrenni broj, prednja snalbože nije mogne teći na 8 stranice. Nerasprođane brojeve može svatko poslati natrag Upravi (Pazin — Istra), pa ih ne trebati platiti. Dosta je omdati, svevati i na omotu us naslov napisati riječ: «Thakanie. Trošak na pošiljku moške si povjerenik andriati od računa za list. To vrijedi i za druge redovite brojeva.

ZA HRVATSKO SJEMENIŠTE U PAZINU

darovali su: N. N. iz Paćna L. 140.— N. N. iz Pazina L. 300.—
ZA FOND «GORE SRCA»:
darovali su: Ivan Uječić, župnik — Har-kovci Div. 46.—; Modešić Karlo iz Mar-ici — Kanfmar L. 100.—; Bon Marija iz Lazi — Kaldir L. 100.; Beletić Mar-čela iz Lazi-Kaldir L. 100.—; Pero Marija iz Lazi-Kaldir L. 100.—; M. G. iz Berčeta L. 300.—

RAZNE VIJESTI

Jugoslavenski opće-državni proračun za god. 1947. predviđa 85 milijarda 884 Eijna dinara prihoda i isto toliko izdatka. Prema tome prihodi pokrivaaju izdatke ili drugim riječima proračun je uravnotežen. Svezani (opće-državni) proračun izkazuje 69 milijarda 600 milijuna dinara prihoda i isto toliko izdatka, dok državni proračun narodnih republika predviđaju 26 milijarda 294 milijuna dinara izdatka i 25 milijarda 167 milijuna 419 tisuća dinara prihoda. Taj manjak u prihodima narodnih republika pokrit će se sredstvima saveznog proračuna.

O proračunu su raspravljali i prihvatili ga odbori za proračunski plan i finansijski Saveznog vijeća i Vijeća naroda Narodne skupštine u Beogradu.
Naredna skupština FNR Jugoslavije sastala se je 26. ožujka na treće redovno zasjedanje. Na sjednici, održanoj 29. ožujka, jednoglasno je prihvatila prijedlog državnog proračuna za 1947. g.

Maršal Tito je kao vrhovni komandant oružanih snaga i ministar narodne obrane FNRJ izdao naredbu o daljnjoj demobilizaciji vojnika i podoficira Jugoslavenske armije. To je po redu treća demobilizacija u Jugoslaviji poslje rata, a ima se provesti do 10. travnja ove godine.
Omladinska pruga Saraje-Sarajevo. U Ritavoj Jugoslaviji sprema se omladina na posljednje vrijeme vrlo živo za rad na gradnji omladinske pruge Saraje-Sarajevo. Već su omamo krenule prve omladinske radne brigade.
Odnosi između Jugoslavije i Italije. U cilju sredjenja odnosa između FNR Jugoslavije i Talijanske republike Jugoslavenska i talijanska vlada su se sporazumjele, da otvore poelastva u Rimu odnosno u Beogradu, i da u što

je moguće kratom roku razmijene poslanike.
Jugoslavensko-sovjetska trgovačka komora osnovana je u Beogradu. Zadaća te komore jest, da doprinosi razvoju i otklanjanju trgovačkih, finansijskih, industrijskih i ostalih gospodarskih vesa između Sovjetskog Saveza i Jugoslavije.
Zakon o izboru narodnih odbora prvotno je Sabor NR Hrvatske na svom prvom izvanrednom zasjedanju, održanom 10. ožujka. Na osnovu tog zakona provest će se u republici Hrvatskoj izbori za nove narodne odbore.

U Moskvi započelo je dne 10. ožujka vijećanje ministara vanjskih poslova četirije velikih sila u mirovnu negovirnu s Austriom i Njemačkom. Najglavnije pitanje, o kojemu raspravljaju skupljeni ministri, jest buduće političko i gospodarsko uređenje Njemačke.
U Paragvaju (republiki Južna Amerike) pobunio se je jedan dio vojske protiv vladni predsjednika republike generala Morikaza. Pobunjenici su zauzeli čitav sjeverozatadni dio zemlje. Pobuna se sve više širi i na ostale krajeve. Uslijed toga je državni predsjednik proglasio opće-dro stanje u cijeloj zemlji.
Pred engleskim vojnim sudom u Trstu vodi se rasprava protiv fahistkinje Marije Fassinelli, koja je dne 10. veljače ove god. u Pali ubila engleskog brigadnog generala De Wintona.

Ribolov na otvorenom moru. U Splitu je osnovano državno ribolovno poduzeće «Ribolova», koje ima zadatak, da obavlja ribolov na otvorenom moru. Poduzeće već ima potreban broj brodova i orudja za uspješan rad. U najskorije vrijeme osnovat će se takva poduzeća i u ostalim središtima našeg Primorja. A da bi se promet morskom ribom u

SVEČENICIMA NA ZNANJE

Naročita radionica za novogradnju orgulja — električnih i pneumatickih sistema, kao i harmonijuma. Popravlja i ugadja orgulje, harmonije i glasovine u savolovjete priznalo od svjetakih umjetnika. Sve popravke obavljamo sa umjerenom cijom.

TOMISLAV ŠIPAK I ANTUN KOVAČIČEK

ZAGREB
Priloga Jug. Armije 23

Uredništvo i uprava u Pazinu (Istra) — Pisma, rukopisi i nerasprođani brojevi šalju se na naslov: «Gore Srca» Pazin (Istra). — Pretplatnici i povjerenici iz Istre i Julijske Krajinie šalju novce na naslov: Uprava «Gore srca». — Pazin (Istra) ili čekom broj 45-401 na pošt. teč. račun u Rijeci na naslov: «Književno društvo Sv. Mohora za Istru» Pazin. — Pretplatnici u Jugoslaviji šalju pretplatu na naslov: Hrvatsko književno društvo sv. Cirila i Metoda — Zagreb, Trg kralja Tomislava 21 i to čekom br. 40-704218. — Italiji dozvolom vojne uprave J. A. u Opatiji. — Uređuje Urednički odbor — Glavni i odgovorni urednik: svećenik Božo Milanović — Tiska se u tiskari Narodne tiskarije, Rijeka ul. Clotta 19.